

HOMENATGE AL POETA JACINT VERDAGUER

Amb la seva obra va restituir la llengua i va evocar la història

120è Aniversari del seu traspàs

Diumenge, 12 de juny de 2022



Programa

→A 2/4 de 10: Sortida autocar Rambla Santa Mònica- Sortida Metro Estació Drassanes

→Cementiri de Montjuïc: Ofrena floral a tombes de personalitats que tenen vinculacions amb Verdaguer:

- . Santiago Rusiñol, Àngel Guimerà, Joan Amades.
- . President Francesc Macià, Josep M. Batista i Roca.
- . Apel·les Mestres, Dr. Bartomeu Robert.

A les 12: A la tomba del poeta Jacint Verdaguer (Via de Sant Joan, agrupació 9, núm. 1)

- Benvinguda i presentació: **Joan Llacuna**, membre del Memorial 1714.
- Ofrenes florals: Ajuntament de Barcelona - Ajuntament i entitats verdagueristes de Folgueroles - Indrets del Record.
- **Coral Poble que Canta**: "El cant dels ocells", text de **Jordi Bilbeny**
L'emigrant, de Verdaguer
- **Recitació, per rapsodes, de poemes de Verdaguer.**
- **Un record de Joan Amils. El bitllet de Verdaguer**, per **Joan Vilamala**, vicepresident d'Amics de Verdaguer de Folgueroles.
- **Verdaguer excursionista**, per **Jordi Mir**, filòleg, escriptor, activista cultural, verdaguerista.
Presentat per **Josep Ma. Farré Pedrós**, pedagog.
- Paraules de cloenda: Indrets del Record.
- **Coral Poble que Canta**, interpretació dels himnes dels Països Catalans: La Muixeranga d'Algemesí, La Balanguera i Els Segadors.
- * Equip de so: Ajuntament de Barcelona.
- * Cementiris de Barcelona té cura de la neteja i l'enjardinament de la tomba de Verdaguer.
- * Obsequi als assistents d'opuscle de record.

Import autocar 15 €

Inscripcions: Indrets del Record Telf. 93 317 84 68 ndretsdelrecord@gmail.com

De tornada, podem fer un dinar d'amistat, i un recorregut verdaguerià pel cor de la ciutat.



LA PLANA DE VIC

A L'ESBART DE SOS POETES

Niuada de calàndries, poetes de ma terra,
jo enyoro vostres càntics d'amor, dintre la mar;
avui que el maig aboca ses flors pel pla i la serra,
ai!, qui us sentís a l'hora de l'alba refilar!

Qui pogués amb vosaltres volar per les rouredes
que beuen les suades de l'aspre Pirineu,
i vora els banys de cisnes d'aqueixes pollancredes
descabdellar lo somni que és vida del cor meu!

Ja es deuen prats i ribes cobrir de verds domassos,
cada turó amb la vesta de flors que més li escau,
la santa primavera per rebre entre sos braços
que amb nuvials adreços hi baixa del cel blau.

Per eixos camps que fiten los lladoners i saules,
lo fenc ja trau espiga, les pomeredes flor?
Les coromines mostren a regadiues taules
fajols que es tornen plata, forments que es tornen or?

I el cànem que el desembre veurà de la filosa
rajar al fus, fusada tornant-se el fi moixell?
I el pèsol de flor blanca parenta de la rosa,
i el lli de flor vermella germana del clavell?

Vermellegen per eixos restobles les roselles?
La clavellina enrama finestres i balcons?
La barretina encara floreix al costat d'elles,
com flor de Catalunya que esclata sobre els fronts?

Lo rossinyol que canta, la tòrtora que plora,
a fer-li ses albadès són gaire matiners?
Tornaren-li aurenets al porxe que s'enyora?
Ja van engarlandant-se de roses los rosers?

Ja deu brodar lo Gurri son riberal alegre
perquè a jugar-hi a estones davallin los infants,
i les bardisses cloure la boca del Gorg Negre
perquè el bram de l'abisme no esglai els caminants.

Les serres, que es coronen de núvols i d'estrelles,
de neu sa vesta a esqueixos ja donaran al Ter,
restant-hi claps encara, com escamot d'ovelles
que delma cada dia la mà del carnisser.

Com deu alçar Casserres sa bizantina torre
per veure Saladeures i el vell cloquer de Vic!
Lo Ter que envers Girona marradejant s'escorre
se'n porta gaires pedres del seu mural antic?

Castells de Sabassona, d'Orís i de Centelles,
gegants d'altres centúries, encara alçau lo front?
Podré tornar a veure-us, masies i capelles
d'on raja amb l'amor patri la fe com d'una font?

Sant Jordi, guarda encara ses Lloses gegantines,
sepulcre de reis celtes o de llurs déus altar?
Ripoll, com altre fènix, renaix de ses ruïnes,
o l'arbre de la pàtria s'acaba d'esbrancar?

I l'arbre que us abriga, com deu ja fer bona ombra,
ornat de nou brancatge son tronc ja revellit!
Los raigs del sol, com deuen jugar amb sa resombra,
com vol de papallones per un verger florit!

Me'n guarda de mos somnis algun d'aletes blanques?
Volaren tots com fulles que escampa la tardor?
Les cadernereres troben un niu entre les branques;
mos càntics per niuar-hi trobaren algun cor?

Almenys oint los vostres d'amor i juvenesa,
de l'aigua al dolç murmuri, qui somniar pogués!
Mes ai!, fuig com la vida ma nau pel vent empesa,
qui sap a l'ombra dolça si ens hi veurem mai més!

Què amargues són, què amargues d'aquesta mar les ones
per qui nasqué en la terra i en un bressol florit!
dolç aire de la pàtria que a tots la vida dónes,
per què a mi sols tes ales m'allunyen del seu pit?

Niuada de calàndries, poetes de ma terra,
jo enyoro vostres càntics d'amor, dintre la mar;
avui que el maig aboca ses flors pel pla i la serra
cantau, cantau vosaltres, deixau-me a mi plorar!

Jacint Verdager

Davant les Illes Terçeres, 15 de maig de 1875.



“El meu excursionisme busca el coneixement de Catalunya, i els límits del meu país són els límits lingüístics. L'estudi de la llengua, de les varietats dialectals, de la pronúncia o dels topònims passa per recórrer el territori i escoltar la gent del país.” **Jordi Mir**

Jordi Mir i Parache, nascut a Tremp, Pallars Jussà, l'any 1935,
és lingüista, escriptor i activista cultural.

Ha estat professor de català, excursionista, activista cultural, assessor lingüístic dedicat a la toponímia i a la divulgació de la llengua i la geografia catalanes, a la premsa, a la ràdio, i a la televisió.

1966. Guanya el premi Eduard Brossa de la Societat Catalana de Geografia.

1968. En escaure's el centenari del naixement de Pompeu Fabra, per iniciativa de l'excursionisme català, s'inicia l'encesa de la Flama de la Llengua Catalana a la tomba de Pompeu Fabra, a Prada de Conflent, i és duta a peu, per relleus, fins a Montserrat. Jordi Mir com a un dels capdavaners des de l'inici, cada any acompanya l'entitat Excursionista que per torns organitza aquesta activitat. Enguany, el 2022, va ser 53ena Renovació de la Flama de la Llengua Catalana.

1984. Des d'aquest any, fins al 2002, formà part de la directiva d'Òmnium Cultural.

1985. Guardonat amb el Premi Jaume I d'actuació cívica.

1998. Publica, *Diccionari d'esports de muntanya*, junt amb Carles Albesa, un llibre fonamental per a la terminologia muntanyenca.

2000. Li ha estat concedida la Creu de Sant Jordi per la seva lluita en la protecció i divulgació de la llengua catalana.

2010. Rep un merescut i emotiu homenatge per part de l'Institut d'Estudis Catalans. És membre de la Secció Filològica.

2016. L'Institut d'Estudis Catalans-delegació de Lleida, l'Òmnium Cultural Lleida-Ponent, l'Ajuntament de Tremp i l'Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida, li reten un homenatge a l'Aula Magna de l'IEI.

2018. Rep el Premi Pompeu Fabra "per la seva reconeguda trajectòria en la categoria de projecció i difusió social de la llengua catalana."

2018. Tremp, el seu poble natal, li ret un homenatge i li concedeix el títol de Fill Predilecte de la capital del Pallars Jussà.

És membre de la Societat Catalana de Geografia.

Soci d'honor de la Societat d'Onomàstica.

Membre honorífic de la Societat Verdaguer.

Ha publicat llibres de viatges i excursionisme, com *Indrets de Catalunya* (1981), a banda de nombrosos treballs sobre demografia, cartografia i temes relacionats amb l'excursionisme.

Ha col·laborat en publicacions de l'Institut d'Estudis Catalans.

Ha col·laborat al diari AVUI, i a revistes com Serra d'Or, Vèrtex, Excursionisme i les juvenils *Cavall Fort* i *Tretzevents*.

Professor de llengua catalana, en la seva trajectòria professional ha destacat per l'estudi de la vida i obra de Pompeu Fabra. Codirector en l'edició de *Obres Completes de Pompeu Fabra*, amb el també lleidatà, el filòleg Joan Solà.

Jordi Mir ha estat un dels promotors de la **Diada de Verdaguer Excursionista**, una iniciativa organitzada per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i la Comissió Verdaguer Excursionista, que vol reivindicar la figura del poeta **Jacint Verdaguer** com a excursionista.

Caminada anual per Collserola i després del recorregut, conflueixen dels excursionistes a l'acte cultural a la Vila Joana de Vallvidrera. Actualment ampliat en **Jornades de Verdaguer Excursionista**, caminades per llocs de records verdaguerians.

ENDREÇA

Excursionistes, que pel pla i la serra
en lo camp de la pàtria espigolau,
ajudau-li a collir lo que és a terra,
ajudau-li a servir lo que li cau.
Puix vostre cor en son passat s'abeura,
aconhortau-la de tant bé perdut;
per ella sou vosaltres un brot d'heura
que s'enfila amorós a son escut.

Jacint Verdaguer

De: L'heura. Als excursionistes, del llibre Caritat.

III _____ **Indrets del Record** _____
indretsdelrecord@gmail.com